

*Kenttäratsu hyppää rohkeasti vedessäkin.
Sannan ja Elvira Madiganin yhteistyö on
saumatonta ja kaunista katseltavaa.
Elvira on ruotsalainen tamma, jonka isä on
Electro.*

Kenttäratsastus kiehtoo **SANNAA**

TEKSTI: JUTTA KOIVULA

KUVAT: JUTTA KOIVULA, MARKO BJÖRS JA SANNA SILTAKORVEN ALBUMIT

Elvira Madigan ja Sanna viime kesän juniorien EM-radalla Ranskassa.

Sanna Siltakorpi on kenttäratsastusurallaan voittanut tähän mennessä toistakymmentä SM- ja PM-mitalia. Sanna ei ole ihan varma mitalien kokonaismäärästä, mutta neljä henkilökohtaista SM-kultamitalia ovat ne tärkeimmät.

Sanna on juuri siirtymässä junioreista nuorten ratsastajien luokkiin. Kuluneella kaudella hän voitti juniorien SM-kultaa ja oli mukana ikäryhmänsä EM-kilpailuissa Ranskan Saumurissa Suomen joukkueessa.

EM-kilpailuista jäi hyvä fiilis, vaikka Sannan oma suoritus päättyikin keskeyttämiseen. Elvira Madiganilta putosi kenkä maastoradalla, ja sen jalan vanha jännevamma uusiutui.

- Siinä käytiin läpi koko tunnehaitari muutaman sekunnin aikana läpi, Sanna huokaa.

- Ensin oli ihan mieletön fiilis, maastorata oli tekninen mutta se sujui meiltä kuin leikiten ja olimme virheitä maalissa. Olin onneni kukkuloilla muutaman sekunnin, kunnes siirryin raviin. Tunsin heti, että nyt ovat asiat todella huonosti.

- Kilpailu jäi meiltä siihen, ja Elvira on nyt mammalomalla. Onneksi sain sen vielä loppukesällä astutettua, niin ei mene toipumisaika hukkaan, Sanna toteaa.

Sannan asenne EM-turneessa oli esimerkillinen. Vaikka hänen oma kilpailunsa meni pieleen, hän oli viimeisenä kisapäivänä koko ajan auttamassa muita joukkueen jäseniä verryttelyssä ja valmistautumisessa.

- No mitäs siinä muutakaan olisi voinut tehdä, tyttö sanoo.

- Ei siitä ole paljon hyötyä jos jää valittamaan. Joukkuekilpailu oli sitä paitsi kesken vielä ja meillä ei ollut yhtään ylimääräisiä auttajia mukana.

- Joukkuekilpailussa meidän asemamme huononivat radikaalisti kun jouduin keskeyttämään. Meillä oli hyvät mahdollisuudet pronssiin, mutta päädyimme sijalle kahdeksan, Sanna harmittelee.

Kaksi hyvää hevosta

Sannalla ei kuitenkaan ole puutetta ratsastettavista, vaikka Elvira onkin varsalomalla. Hänen toinen ratsunsa, unkarilainen Baro on noussut jo kahden tähden tasolle.

- Heti EM-kisojen jälkeen oli Malmössä kansallinen kahden tähden luokka. Se meni hienosti ja nyt tuntuu siltä, että Baro ei enää jännitä niin paljon vesiesteitä. Aiemmin veteen meno on hirtittänyt sitä. Loppusyksystä Baro meni vielä yhden kansainvälisen kahden tähden kisan hyvin.

Uusi 7-vuotias Lucky Accord (i. Acacio, ei. Electro) on sangen lupaava. Lucky Accord on mennyt vasta kaksi helppoa kenttäluokkaa, joista jälkimmäisen se voitti.

- En ehtinyt juuri kilpailla sillä viime kesänä kun oli tuo EM-projekti, Sanna tilittää.

- Ensimmäisessä helppossa luokassa annoin sen katsella rauhassa tehtäviä maastossa ja se otti kaksi kieltoa. Toisella kerralla maasto sujui jo ilman mitään ongelmia ja se voitti luokan.

- Uskon että hevonen on tällä kaudella valmis aika nopeasti yhden tähden tasolle ja loppukaudesta jo kahteen tähteen. Aion aloittaa kisakauden Ruotsista aikaisin keväällä.

Lisäksi Sannalla on vielä nelivuotias oma kasvatti Chakira (i. Chablis, e. Balt Lesija), jonka tavoitteena on tutustua kilparatoihin.

Sanna aikoo osallistua ensi syksynä nuorten EM-kenttäkisaan. Barolla onkin jo osanottoon vaadittavat tulokset. Muista suomalaisista Martina Petersen-Jessen on myös jo varmistanut osanotto-oikeutensa. Juniorien viime vuoden EM-joukkueen muutkin jäsenet, Laura Seppälä ja Laura Koi-

”Siinä käytiin koko tunnehaitari muutaman sekunnin aikana läpi.”

Sanna ja äidin ratsu Agadir, jolla tyttö teki kenttäkisadebyyttinsä noin kymmenen vanhana.

Sannan ponivuosisien luottoratsu oli Beshmet, ponikokoinen arabi, jonka kanssa Sanna kilpaili monta kautta menestyksekkäästi.

”Yläasteaikana minulla oli välillä seitsemän kansallisen tason kisahevosta koulutyön lisäksi.”

Sanna ja Baro ensimmäisessä kahden tähden kilpailuissaan Malmössä viime kesänä.

vula siirtyvät nuoriin, ja tarkoitus on mennä samalla porukalla EM-kilpailuihin.

- Meillä on tosi hyvähenkinen tiimi, Sanna kehuu.

- Tammikuun leirillä tehdään tarkemmat suunnitelmat siitä, mitä kisoja käydään ennen päätavoitetta.

Hevosala ammatiksi

Sanna opiskelee Ypäjän Hevosopistolla remonttiratsastajaksi. Tutkinto on valmis keväällä ja sen jälkeen pitäisi miettiä, lähteekö töihin ulkomaille vai jatkaako opintoja kotimaassa.

- Haluaisin kovasti ulkomaille, mutta kukahan työnantaja ottaisi minut kolmen oman hevosen kanssa töihin, Sanna aprikoi.

- Ehkä siinä kohtaa pitää jostakin hevosesta luopua. Toinen vaihtoehto on jatkaa liikunta-alan opintoja Suomessa.

Ypäjän työtahti ei ole Sannasta tuntunut erityisen kovalta, sillä kotona hänellä on aina ollut vauhti päällä.

- Yläasteaikoina minulla oli välillä seitsemän kansallisen tason kisahevosta koulutyön lisäksi, hän muistelee.

- Siinä ei tarvinnut paljon miettiä, miten saa ajan kulumaan. Hevosten kanssa meni aina yöhön asti.

- Onneksi äitin ja Jenni-siskoni ovat auttaneet ja auttavat vieläkin aina tarvittaessa, eihän tästä muuten mitään tulisi.

- Ypäjällä minulla on vähemmän hevosia ratsastettavana, mutta nyt pääsen useammin valmentajan silmän alle, hän iloitsee.

Sanna ehtii opiskelun ja ratsastuksen lisäksi vielä muutenkin huolehtia kunnostaan.

- Käyn treenaamassa salilla aina kun mahdollista. Ohjelmassa on monenlaista jumppaa, spinningiä ja kuntosalia, kertoo tyttö, jo-

Lucky Accordin tavoitteena on nousta kansainväliselle tasolle tulevana kesänä.

- Kilpailin seuran omistamalla Finnchen-ponilla ja äitini isolla Agadir-hevosella. Siihen aikaan sai mennä koulukokeen kangilla ja Agadirilla oli kanget päässä, koska muuten en ehkä olisi saanut hevosta pysäytettyä alkutervehdykseen, Sanna nauraa.

- Taisivat ihmiset kyllä vähän ihmetellä touhuani silloin.

Ponivuosina Sanna kilpaili paljon ja menestyi hienosti. Beshmet-arabi on hänen pitkäaikaisin kisakumppaninsa, joka asuu edel-

leen Siltakorven tallilla. Ramzeponilla Sanna kävi sekä este-että kenttäratsastuksen PM-kilpailuissa. Golden Heart tuli Sannalle 5-vuotiaana ja Sanna teki siitä menestyksekkään. Se voitti SM-kultaa ja PM-pronssia kentässä. Nyt poni on Oulussa Iida Kaikkosella ja jatkaa hienoa uraansa.

- Estepuolella sain kerran hallimestaruuspronssia, mutta olin SM-kilpailuissa muutaman kerran kymmenen joukossa, Sanna muistaa.

- Äiti yritti saada minut siirtymään esteratsastukseen ponivuosien jälkeen, mutta maastoratsastus on kyllä niin kivaa, etten halua siitä luopua.

Tärkeät valmentajat

Sannan ensimmäinen ja tärkein valmentaja on Pertti Kaukinen, joka on antanut tytölle hyvän alun uralle.

- Pertsu on vaativa valmentaja, joka jättää kuitenkin sopivasti vastuuta ratsastajalle. Kun hän rakentaa jonkin tehtävän, hän antaa oppilaan itse miettiä, miten se selvitetään, Sanna kehuu.

Muita valmentajia ovat olleet mm. Liisa Dahl, Minna Kemppainen, Kiki Nyberg, Kari Haimi ja nyt Hevosopiston puolesta Susanna Lindfors, Pirkko Hannula ja Annu Viitanen. Liiton leireillä Sanna on ollut Piia Pantsun valmennuksessa, ja hän teki myös viime vuonna opintoihinsa kuuluneen työharjoittelun Piian luona Flyingessä.

Ensi kaudella Sannan tavoitteena on EM-kilpailujen lisäksi ensin Ypäjällä järjestettävät PM-kilpailut.

- Mannerheim-kenttäkisa on tuonut hienon lisän suomalaiseen kisakalenteriin, Sanna kehuu.

- Kenttäratsastuksen suosio on kasvanut viime vuosina kivasti ja nythän helpot luokat ovat todella suuria. Toivottavasti saamme enemmän ratsukoita isoihin luokkiin ja myös ulkomaille kisaamaan, Sanna toivoo. ♦

ka nuorena tanssi balettia ja harvasti telinevoimistelua.

Koko ikä hevosia

Sanna aloitti hevosharrastuksen jo aivan pienenä.

- Kuulemma istuin aina pienenä tiiviisti katsomassa, kun äitini ratsasti valmennuksessa, Sanna nauraa muttei muista itse niistä ajoista mitään.

- Sain 8-vuotiaana oman ponin, mutta kävin välillä myös Niinisalon ratsastajien tunnilla. Skalkman-niminen russini nimittäin pudotti minut vähän väliä kyydistä – parhaimmillaan 11 kertaa tunnin aikana – niin oli kiva joskus ratsastaa jollakin muullakin...

Kenttäratsastus oli Sannalle luonnollinen laji, hän kun asuu Niinisalossa aivan maastoradan läheisyydessä.

- Ensimmäiset kilpailuni menin noin 10-vuotiaana, hän muistelee.

Kenttäratsastuksen koulukokeessa rentous on hyvin tärkeä tekijä. Sanna on hyvä fiilis hevosten kanssa ja hän saa ne viihtymään kanssaan. Tässä Elvira Madigan Ranskassa.